

Небето пада

(Народна приказка)

Задремала една кокошка под стария джб. Паднал жлжд и я тупнал по главата. Тя скочи, припнала и побегнала.

Бягала, бягала, а насреща и Петлю.

— Небето пада! . . . Небето пада! . . . Бягай! . . .

— Кой ти каза?

— Сама видях, сама видях! Побегнали. А насреща им Зайо.

— Бягай, Зайо, небето пада!

— Кой каза?

— Сами видехме, сами видехме! Побегнали. А насреща им Кумчо-Вжлчо.

— Кумчо-Вжлчо! Кумчо-Вжлчо, бягай, небето пада! . . .

— Кой ви каза?

— Сами видехме, сами видехме! Побегнали. Бягали, бягали, а насреща им Кума-Лиса.

— Бягай, Кума-Лисо, небето пада!

— Кой ви каза?

— Сами видехме, сами видехме! Побегнала и Кума-Лиса. Бягали, бягали и всички, хоп, скочили в една яма. Седели, седели там и огладнели. Кумчо-Вжлчо дума:

— Казвай, Кума-Лисо, имената. Чие име е най-лошо да го изядем.

— Лисо-лисенце, хубаво именце; Вжлчо-вжлченце, хубаво именце; Заю-зайченце, хубаво именце; Петлю-петленце, хубаво именце; Кокошка-кокошице, лошо именице, — дръжте да я изядем.

Уловили кокошката и я изiali.

Огладнял пак Кумчо-Вжлчо и казал:

— Казвай, кумице, имената! Чие име е най-лошо да го изядем!

— Лисо-лисенце, хубаво именце; Вжлчо-вжлченце, хубаво именце; Заю-заенце, хубаво именце; Петлю-петлище, лошо именице, — дръжте го.

Хванали Петля и го изiali. Седели, седели. Кумчо-Вжлчо пак огладнял.

— Казвай, кумице, чие име е най-лошо, да го изядем!